

Men det ærgrer mig, at Dansk Folkeparti er veget tilbage fra at stille nogle langt mere vidtgående krav til regeringen om, hvordan det så skulle håndteres i den ramme. Der er det jo lige meget, om det er 1,4 pct. eller 2 pct., for det er børn med meget specielle behov, det her handler om.

Kl. 22.05

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Der må jeg nok lige sætte grænsen over for fru Margrethe Vestager. Sort samvittighed har jeg ikke, når det drejer sig om at forsvare Dansk Folkepartis politik, tværtimod vil jeg sige.

Hvorfor jeg pointerede det med det ene år og de 4 år, er da simpelt hen, fordi jeg gerne vil være ansvarlig. Vi er ansvarlige. Vi vil gerne være helt sikre på, at den implementeringsperiode fungerer, og at der ikke er noget, der er overladt til tilfældighederne. Vi vil gerne være fuldstændig sikre på, at den lovgivning, som vi 110, 120 pct. står inde for at vedtage forhåbentlig i løbet af de næste par dage, på fredag, er lige nøjagtig det, som har været vores ønske, netop en fuldstændig vej til decentraliseringen.

Så det har ikke noget at gøre med, at jeg begynder at bliver usikker og ryste på hånden på nogen som helst måde. Tværtimod er det, fordi vi er ansvarlige og gerne vil holde øje med tingene, at jeg udtrykkeligt nævnte det på denne måde. Så det var et spørgsmål om at være vagt hund.

Så kan jeg ikke forstå, hvorfor det også på anden måde skal pointeres, at man ligesom vil lade det hele sejle. Tværtimod synes jeg, at det skib, der er blevet sat i søen, sejler en rigtig god, direkte vej med kølen lige ned i vandet ...

Formanden:

Ja tak. Fru Margrethe Vestager for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Nu synes jeg personlig ikke, at der er noget som helst graverende ved at komme i tvivl om, hvorvidt det, man har gjort, er det rigtige. Tværtimod er det tit udgangspunktet for at overveje, om ting skal være på en anderledes måde, end de var i udgangspunktet.

Jeg synes, at det er tankevækkende, at det er nødvendigt i den grad at hæve stemmen for at forsvare det, som er udgangspunktet her. Vi har

en diskussion om, hvad der kommer til at ske mellem kommuner, hvoraf nogle ved en fuldstændig historisk tilfældighed bliver driftsherrer for institutioner, som alle de omgivende kommuner er dybt afhængige af for at kunne løfte deres myndighedsansvar. Hvorfor skal de kommuner ikke have en mulighed for at holde den kommune, der ejer institutionen, fast på, at det er et fælles ansvar at kunne stille et højt kvalificeret tilbud til rådighed? Hvorfor skal de have lov til at være ingenting, bare fordi det måske er ganske få børn, det drejer sig om? Hvad er det, der er baggrunden for, at det er blevet til ideologi, at der skal decentraliseres, og at det skal være så vidtgående som overhovedet muligt, når udgangspunktet er, uanset hvordan man vender og drejer det, at det bygger på en tilfældighed, hvor institutionerne oprindeligt blev placeret?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Ideologi er som regel fornuftig for den, der eksempelvis siger tingene. For mit vedkommende vil det være nu her, for var det fru Margrethe Vestagers ideologi, vi her måtte høre på.

Måske er det jo i virkeligheden fru Margrethe Vestager, der bliver lidt usikker, for der har ikke været nogen som helst henvendelser, efter at der har været de sidste forhandlinger partierne imellem. Der er ikke nogen, der har opponeret imod de forandringer, der har været i ændringsforslagene. Det tager jeg som et tegn på, at man faktisk er tilfreds. Så måske er det i virkeligheden fru Margrethe Vestager, der havde ønsket, at fru Margrethe Vestagers parti og fru Margrethe Vestager kunne have været med til at stemme for det her.

Men det er rigtigt, at det aldrig er for sent at fortryde. Så jeg ville da se frem til, at Det Radikale Venstre kunne stemme for det her forslag. Det ville da være dejligt, at vi havde en bred tilslutning til det.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Jeg kan forstå, at fru Louise Freverts tilgang til hele det her lovforslag er, hvor meget man kan flytte, således at Socialdemokratiet og De Radikale vil være med.

Jeg vil så bare spørge fru Louise Frevert: Hvad er grunden til, at tilgangen ikke i stedet for er, hvad det er for nogle konkrete forslag, forældregrupper er kommet med? Og hvordan kan vi imødekomme dem?